

πῆρξαν τὰ πλέον ἀποτελεσματικά. Εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 4—CPA ἐπιτυγχάνετο μία καλὴ συγκράτησις τῶν ραγῶν καὶ μεγαλυτέρα ἀνάπτυξις αὐτῶν, ἔναντι τῆς χαραγῆς, μὲ συνέπειαν τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλαφρὰν καθυστέρησιν τῆς ὠριμάνσεως. Μεγαλυτέραν εὐπάθειαν εἰς τὴν σῆψιν, παρατηρεῖ εἰς τὰς ψεκάσμενας μὲ 4—CPA σταφυλὰς ἔναντι τῶν μὲ χαραγὴν, ἀλλὰ καὶ πᾶχυνσιν τῶν ποδίσκων τῶν ραγῶν. Μεγάλαι συγκεντρώσεις φυτορμόνης προεκάλεσαν ζημίας εἰς τὰ φύλλα.

Εἰς ἄλλα πειράματά του ὁ Dr. R. Weaver ἀπέδειξεν ὅτι δὲν σημειοῦται μετακίνησις τοῦ 4—CPA ἀπὸ τὰ φύλλα πρὸς τὰς σταφυλὰς καὶ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ καθ' ὅλοκληρίαν διαβροχὴ ὅλων τῶν σταφυλῶν. Ἡ καταλληλοτέρα συμπύκνωσις τῆς φυτορμόνης διαφέρει ἀνάλογα μὲ τὴν τοποθεσίαν τοῦ σταφιδαμπελῶνος. Αὕτη κυμαίνεται μετὰ τοῦ 2,5—ΙΟΡΡΜ. εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Fresno καὶ τοῦ 20—4 ΟΡΡΜ. εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Davis εἰς τὰς Η.Π.Α.

Ὡς πρὸς τὴν καταλληλοτέραν ἔποχὴν τοῦ ψεκασμοῦ, αὕτη, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω συγγραφέα, εἶναι μία ἑβδομαδὴ περίπου μετὰ τὴν πλήρη ἀνθοφορίαν (πτῶσις τοῦ 70 ο)ο τῶν πηλιδίων εἰς τοὺς βότρες).

Σχετικαὶ δοκιμαὶ ἐγένοντο καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τοῦ 1953 καὶ ἐντεῦθεν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τοῦ 1956, διωργανώθη ἓν πείραμα ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Σταφίδος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ γεωπόνου τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας κ. Α. Ἀραμπατζῆ, συγκριτικῆς μελέτης τῆς ἐφαρμογῆς διαφόρων πυκνοτήτων φυτορμόνης μετὰ ἢ ἄνευ χαραγῆς. Ἡ μελέτη αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰς γενομένας παρατηρήσεις καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς τὸν πειραματικὸν αὐτόν.

Οἰκολογικαὶ συνθῆκαι τοῦ περιβάλλοντος τοῦ πειράματος

α) Ἐδαφολογικαὶ συνθῆκαι. Τὸ πείραμα ἐγένετο ἐπὶ σταφιδοφυτείας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 29 τεμάχιον τοῦ κεντρικοῦ κτήματος τοῦ Ἰνστιτούτου Σταφίδος ἐν Πύργῳ. Τὸ ἔδαφος αὐτὸ εἶναι ἀργιλλοπηλώδους συστάσεως μὲ 15,9 ο)ο ἄμμοιο, 40,3 ο)ο ἰλὺν καὶ 43,7 ο)ο ἀργίλλον. Περιεκτικότης εἰς ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, 6,7 ο)ο. Μὲ ΡΗ εἰς διήθημα 7,5. Εἶναι πτωχὸν εἰς ἄζωτον καὶ φωσφόρον καὶ ἐπαρκῶς ἐμπλουτισμένον εἰς κάλιον. Τὸ ἔδαφος αὐτὸ ὑποφέρει ἀπὸ περίσειαν ὕγρασίας κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἀνοιξιν, καὶ ἐκ ξηρασίας τὸ θέρος.

β) Αἰ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι κατὰ τὸ ἔτος τοῦ πειράματος εἶχον ὡς ἀκολουθῶς:

Μῆν	Βροχὴ εἰς Χιλιοστὰ	Θ Ε Ρ Μ Ο Κ Ρ Α Σ Ι Α			Μέση Ὑγρασία ο)ο
		Μέση	Ἐλαχίστη	Μεγίστη	
Ἰανουάριος	125,4	10,56	2	19	77,7
Φεβρουάριος	272,0	9,6	3	19	76,5
Μάρτιος	169,2	9,6	1,5	16	72,0
Ἀπρίλιος	22,0	14,3	1	24	69,1
Μάϊος	25,5	17,8	6	32	71,8
Ἰούνιος	7,0	22,6	12,0	37,5	65,5
Ἰούλιος	—	24,7	15,0	36,5	65,0
Αὐγούστος	—	27,2	14,0	40,0	63,0